

is, is voortreffelijk, maar het voortreffelijke is altoos veel! Edele THYSSEN! wien ook ik hoogachtte, in de kracht van uw leven, bij de morgenchemering uwer verdiensten zijt gij ons, een dankbaar vaderland, en uwe, U zoo dierbare, betrekkingen ontrukkt! dat ontrokken treft ons diep! Eene oneindige liefde echter verplaatste U in eenen hooger en werkring! gij sierft! en wij, wij leven en wandelen nog in dit dal der schaduwen; wie is de gelukkigste? God alleen kent, wat geen sterfeling weet; Zijn wil geschiede!

Behalve dit, betreurt de Eerste Klasse ook nog het verlies der Korrespondenten T. YOUNG, te Londen, en S. G. SÖMMERING, te Frankfort.

T. YOUNG, te Londen, als beoefenaar der oude Letterkunde en Natuurkunde beroemd, was in dit opzigt een der sieraden van zijn vaderland, en zijn afterven voor hetzelfde een belangrijk gemis.

S. G. SÖMMERING, te Frankfort, was als Natuur-, Genees- en Ontleedkundige door geheel Europa beroemd. Eerst Hoogleeraar in de Geneeskunde te Mentz, later Koninklijk-Beyerssch Geheimraad, Ridder der orde van verdiensten te Munchen, werd hij achtereenvolgens lid van de meest bekende Akademiën en geleerde Genootschappen, zoo in als buiten Duitschland. Zijne veelvuldige Genees- en Heelkundige werken, zijne meermalen behaalde gouden eerepenningen, zoowel als zijne tot aan zijn dood (welke op den 2 Maart 1. 1., in den ouderdom van 76 jaren voorviel) volgehouden ijver, maken hem de achting en eerbied van alle vereerders en beoefenaars der Wetenschappen ten volle waardig.

De Tweede en Derde Klasfen zijn gelukkig genoeg, om zich in het behoud harer Leden en Geassocieerden te mogen verheugen. De Vierde alleen betreurt nog het verlies van den Heer J. CALLOIGNE,
te

te Brugge. Als Beeldhouwer, voornamelijk door het afbeeldfel van EGMOND beroemd, is zijn verlies, en voor de kunst, en voor dit Instituut, hoogst smartelijk. Maar ten aanzien harer Korrespondenten waren de Derde en Vierde Klasfen minder gelukkig. De Hooggeleerde Heer J. TEN BRINK, Hoogleeraar te Groningen, bedankte in dit jaar als Korrespondent der Derde Klasse, terwijl haar de verdienstelijke Heer FR. MUNTER, te Seeland in Denemarken, door den dood werd ontrukkt.

In FR. MUNTER, Doctor in de Wijsbegeerte, Hoogleeraar in de Godgeleerdheid, en Bisschop van Seeland in Denemarken, verloor de Klasse een man, die door zijne veelvuldige schriften, vooral ten aanzien der Kerkelijke Geschiedenis en als Oudheidkenner, alomt bereemd en geacht was.

De Vierde Klasse betreurt, onder hare Korrespondenten, het verlies van den verdienstelijken kunstschilder J. D. ODEVAERE. Hij was sedert Augustus 1816 Korrespondent dezer Klasse, en overleed den 9den Februarij 1830. Zij, die zijne schoone voortbrengfelen in het historisch vak kennen, beseffen voorzeker levendig, welk verlies zijn afterven aan de kunst, het vaderland, en het Koninklijk-Nederlandsche Instituut veroorzaakt heeft. Eerst voor den handel opgeleid, volgde hij echter spoedig de vurige begeerte van zijn ontluikend kunsttalent, en beoefende hetzelfde te Parijs, eerst onder geleide van den Heer SUIVEE, en naderhand onder dat van den beroemden DAVID. In het jaar 1804 ontving hij aldaar den grooten prijs der schilderkunst door zijn tafereel, voorstellende *de dood van Phocion*. Van Rome in 1813 terug gekeerd, wijdde hij zijne talenten aan de hoofdkerk van zijne geboortestad Brugge, en aan vele andere kunststukken, welke in de verschillende kabinetten prijken. Hij behoorde voorts onder de geleerdste kunstenaars, terwijl hij zelfs zeer gemeenzaam was met de Klasfische Oude Letterkunde.